

[Erhard Jakobsen.]

den rammer også særdeles meget i flæng. Vi kan følge regeringen i forslaget, der ligger her.

Men det, jeg har tankerne ved nu, er kapitalvindingsafgiften. Den tror jeg vi skal tage op igen og prøve at modernisere, sådan at man på én måde skærper og én måde lemper. Skærpelsen hænger sammen med, at man lemper ejendomsbeskatningen på andre måder, og skærpelsen skulle ligge i, at alle parcelhuse skulle underkastes kapitalvindingsafgiften, men lempelsen skulle så ligge i, at ingen skal betale kapitalvindingsafgift, før de sidste gang afhænder deres hus. Så længe der foreligger ny købekontrakt, bør der ikke betales kapitalvindingsafgift, for det ville være en urimelighed. Men dette er fremtidsmusik. Det, det drejer sig om nu, er at lade parcelhusejerne vide, at der er et flertal her i folketinget for at lempe de byrder, som den nye ejendomsbeskatning ellers vil lægge på dem.

Må jeg så sige et par generelle bemærkninger om, hvad det egentlig er, vi har med at gøre. Jeg gør det bl.a. på baggrund af, at hr. Egon Jensen sagde, at det var en speciel gruppe mennesker. Nej, det kan jeg forsikre hr. Egon Jensen for at det ikke er. Parcelhusejerne er ikke en speciel gruppe mennesker. Jeg kan oplyse for hr. Egon Jensen, hvis ikke han selv har set efter i Statistisk Årbog, at halvdelen af parcelhusejerne har under 50.000 kr. i indkomst brutto — ikke skattepligtig, men brutto — og 80 pct. af dem har under 80.000 kr. i indkomst. Så det er vist lidt svært at sige, at halvdelen af befolkningen eller 80 pct. af befolkningen er en speciel gruppe. Nej, de rammes på en speciel måde, og det værste ved den lov, der er gennemført, er, at den rammer på en helt speciel måde, den rammer nemlig vidt forskelligt efter, hvor i landet man bor, og hvordan vurderingsmændene har vurderet. Og det er den alvorligste indvending imod loven. Jeg tror, jeg sagde det 7 gange i den forrige folketingsamling. Jeg skal gentage det nu, og så er det sidste gang, jeg skal nævne det: en forholdsvis velstående mand i en lille jysk by kan risikere at komme af med 100 kr. mere i skat som følge af den nye lov; en ganske almindelig arbejder i den kommune, jeg bor i, kan risikere at komme af med 2.500 kr. mere i skat. Hvad er forskel-

len på de to? Det er, at den mand, der bor i den lille jyske by, har dobbelt så meget i indtægt som den mand, der bor i min kommune. Man tror, at det at bo i et dyrt hus betyder, at man er rig. Det har ikke spor med det at gøre. Det kommer helt an på, hvor i landet huset ligger, og det har ikke noget med indkomsten at gøre. Og da det er indkomstskat, vi taler om, under ligningsloven, og da det er folks indkomst og evne til at betale skat, vi ønsker at beskatte efter, så er det helt urimeligt at blande den tilfældige værdi af den ejendom, folk besidder, med ind i billedet. Lad os få slået en pæl igennem, at parcelhusejere er rige mennesker. Det er en total misforståelse. Lad os også få slået en pæl igennem den opfattelse, at dette har noget med boliglovgivningen at gøre. Ikke det allerfjerneste. Hvordan forholdet mellem udlejere og lejere skal ordnes, har da ikke noget at gøre med, hvordan de mennesker har det, der bor selv. Den beskyttelse, som parcelhusejerne i dag har, derved at de må trække nogle fradrag fra, ja, den kan vi tage fat på, men for øvrigt overstiger den ikke den beskyttelse, som alle de danske lejere har, der bor i lejligheder til 600-700 kr. og derunder. De har i kraft af den danske lovgivnings forbud mod at forhøje huslejen en beskyttelse, der svarer til 600-700 kr. om måneden, og det betyder ca. 10.000 kr. om året. Men det betyder det ikke blot, for for at kunne betale 10.000 kr. om året mere i husleje, så skal man først ud at tjene 20.000 kr. eller 25.000 kr. i indtægt, og så betale over halvdelen i skat og derefter betale sin husleje. Så stor er den beskyttelse. Må jeg straks sige, at jeg er tilhænger af at bevare denne beskyttelse, men det skal siges rent ud, at den består i kraft af dansk lovgivning. Derfor har lejerne en beskyttelse, som jeg er stolt over at have medansvaret for, men så skal det også siges, at den er der, og så skal man ikke fortælle parcelhusejere, der i mange tilfælde har lavere indkomster end dem, der bor i lejlighederne, at de er nogle, der er særlig beskyttede, for det passer ikke.

Det er derfor, mit parti bringer forslaget om overskud ind i billedet. Er man klar over, at hovedparten af dem, der har overskud på egen ejendom, har under 30.000 kr. i bruttoindkomst, under 30.000 kr. i bruttoindkomst? Det er da klart nok, for hvem er det, der har overskud? Det er da ikke folk,